

Uchwała Komisji Habilitacyjnej
z dnia 27 kwietnia 2023 roku zawierająca opinię
w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych
w dyscyplinie literaturoznawstwo dr. Michałowi Bajerowi

§ 1

Komisja Habilitacyjna, powołana przez Radę Naukową Instytutu Literatury i Nowych Mediów na Uniwersytecie Szczecińskim, na posiedzeniu w dniu 27 kwietnia 2023 roku, w którym uczestniczyli wszyscy członkowie Komisji, w głosowaniu jawnym (głosów ZA – 7, głosów PRZECIW – 0, głosów WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ – 0), działając na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574 z późn. zm.) i w związku z § 43-46 ust. 2 pkt. 2 uchwały nr 85/2021 Senatu Uniwersytetu Szczecińskiego z dnia 29 września 2021 w sprawie określenia sposobu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora oraz stopnia doktora habilitowanego w Uniwersytecie Szczecińskim, po zapoznaniu się z recenzjami i dokumentacją wniosku oraz po przyjęciu kolokwium habilitacyjnego stwierdza, że dotychczasowa wszechstronna aktywność naukowa dr Michała Bajera oraz liczne osiągnięcia naukowe, w tym monografia *Klasycyzm, przekład, prestiż. Oświeceniowe spolszczenie tragedii Corneille'a i Racine'a (1740-1830) w perspektywie historycznoliterackiej* (IBL PAN, Warszawa 2020), stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej literaturoznawstwo. W związku z tym Komisja wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania dr. Michałowi Bajerowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie literaturoznawstwo.

Komisja rekomenduje Radzie Naukowej Instytutu Literatury i Nowych Mediów poparcie wniosku dr Michała Bajera i nadanie mu stopnia doktora habilitowanego, a także rekomenduje wyróżnienie Habilitanta.

§ 2

Integralną częścią niniejszej uchwały jest załącznik nr 1 stanowiący jej Uzasadnienie.

§ 3

Komisja przekazuje niniejszą uchwałę Przewodniczącemu Rady Naukowej Instytutu Literatury i Nowych Mediów.

Przewodnicząca komisji: prof. dr hab. Mirosława Hanusiewicz-Lavallee (KUL)

Mirosława Hanusiewicz-Lavallee
.....

Sekretarz komisji: dr hab. Beata Zawadka, prof. US (US)

Beata Zawadka
.....

Załączniki:

Załącznik nr 1: Uzasadnienie Uchwały Komisji Habilitacyjnej z dnia 27 kwietnia 2023 roku zawierającej opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie literaturoznawstwo dr. Michałowi Bajerowi.

Załącznik nr 2: Protokół przebiegu kolokwium habilitacyjnego dr. Michała Bajera w dniu 27 kwietnia 2023 roku.

Załącznik nr 3: Protokół posiedzenia Komisji Habilitacyjnej w dniu 27 kwietnia 2023 roku w sprawie nadania dr. Michałowi Bajerowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie literaturoznawstwo.

Uzasadnienie

Uchwały Komisji Habilitacyjnej z dnia 27 kwietnia 2023 roku zawierającej opinię w sprawie nadania dr. Michałowi Bajerowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie literaturoznawstwo

Uchwała komisji powołanej do zaopiniowania wniosku dr. Michała Bajera o nadanie stopnia doktora habilitowanego została podjęta w trybie jawnym podczas obrad przeprowadzonych w trybie online z wykorzystaniem aplikacji MSTeams. Recenzenci i pozostali członkowie Komisji zapoznali się z dorobkiem naukowym, dydaktycznym, organizacyjnym i popularyzatorskim Habilitanta. Wszyscy członkowie Komisji wzięli udział w kolokwium habilitacyjnym oraz końcowym posiedzeniu dnia 27 kwietnia 2023 roku. Po przeprowadzeniu kolokwium, które przebiegło zgodnie z zasadami przedstawionymi w § 43-46 Uchwały Senatu Uniwersytetu Szczecińskiego nr 85/2021 z dnia 29 września w sprawie określenia sposobu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora oraz stopnia doktora habilitowanego na Uniwersytecie Szczecińskim, a także po uwzględnieniu ocen zawartych w recenzjach, **Komisja postanowiła rekomendować Radzie Naukowej Instytutu Literatury i Nowych Mediów wniosek dr. Michała Bajera o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego i wyróżnienie.** Głosowanie w tej sprawie było jednomyślne: 7 osób opowiedziało się za poparciem wniosku, nikt nie był przeciwny i nikt nie wstrzymał się od głosu.

Komisja uznała, że dr Michał Bajer spełnia wszystkie wymogi awansowe zgodnie z art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574 z późn. zm.).

1. Sylwetka i przebieg kariery naukowej Habilitanta

Dr Michał Bajer jest absolwentem filologii romańskiej (Wydział Neofilologii) na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. W roku 2004 uzyskał tytuł magistra w Instytucie Filologii Romańskiej, a w roku 2008 na tymże wydziale otrzymał stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa na podstawie rozprawy *L'imagination du spectateur dans les écrits sur le théâtre d'Hédelin d'Aubignac*, napisanej pod kierunkiem

prof. dr hab. Mirosława Loby. W latach 2004–2008 Habilitant — wówczas doktorant w Instytucie Filologii Romańskiej UAM — odbywał w tym Instytucie praktyki dydaktyczne. Od roku 2008 Habilitant zatrudniony jest na stanowisku adiunkta w Uniwersytecie Szczecińskim (początkowo w Katedrze Filologii Romańskiej US, a od 2018 w Instytucie Literatury i Nowych Mediów w grupie badawczej Komparatystyka i Translatologia). Od 2020 r. Habilitant pracuje także jako wykładowca w Akademii Sztuki w Szczecinie.

Dr Bajer jest autorem łącznie 44 publikacji naukowych (po doktoracie), w tym 3 monografii, z których jedna (edycja tekstów źródłowych) jest pracą współautorską. Pozostałe publikacje to: artykuły w czasopiśmie (m. in. „Pamiętnik Literacki”, „Wiek Oświecenia”, „Cahiers Roucher-André Chénier”); rozdziały w ważnych monografiach wieloautorskich, publikowanych w cenionych wydawnictwach polskich i międzynarodowych oraz współredakcje zbiorowych monografii naukowych. Ponadto Habilitant zaprezentował ponad 40 referatów i wykładów na konferencjach i zebraniach naukowych w Polsce i za granicą (m.in. IBL PAN, Université de Rouen, Université Paris III we Francji czy Radboud University w Nijmegen), a także współorganizował 3 międzynarodowe konferencje naukowe.

Dr Bajer brał też udział w wielu projektach i przedsięwzięciach naukowych z zakresu kultury oświeceniowej (m.in. uczestnictwo w projekcie badawczym pt. „Humanizm. Idee, nurty i paradygmaty humanistyczne w kulturze polskiej” czy też w grancie pt. „Biblioteka Pisarzy Staropolskich, Biblioteka Pisarzy Polskiego Oświecenia – kontynuacja serii wydawniczej i poszukiwanie nowych modeli edycji naukowej). Interdyscyplinarne zainteresowania badawcze Habilitanta koncentrują się wokół problematyki związanej z szeroko pojętą kulturą oświeceniową (polska i francuska literatura Oświecenia, rola przekładu w przewartościowywaniu tekstów oświeceniowych). Jako swoje najważniejsze osiągnięcie w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr Bajer wskazał następującą monografię: *Klasycyzm, przekład, prestiż. Oświeceniowe spolszczenie tragedii Corneille’a i Racine’a (1740-1830) w perspektywie historycznoliterackiej*, IBL PAN, Warszawa 2020.

2. Ocena publikacji przedstawionej jako główne osiągnięcie naukowe w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Recenzenci i członkowie Komisji bardzo wysoko ocenili monografię przedstawioną jako główne osiągnięcie naukowe, wskazując na jej istotne powiązania w zakresie problematyki i

charakteru z wcześniejszymi, cennymi studiami Habilitanta, oraz zgadzając się co do tego, że jego prace wnoszą znaczący wkład w rozwój dyscypliny literaturoznawstwo.

Prof. Nowicka-Jeżowa stwierdza, iż przedstawiona przez Habilitanta monografia świadczy o jego dyscyplinie intelektualnej oraz umiejętności syntetyzowania rozległego materiału badawczego, wnosi znaczny wkład do literaturoznawstwa w zakresie wiedzy na temat tragedii Corneille'a i Racine'a rozpatrywanych w kontekście przekładoznawczym i komparatystycznym. Oceniając monografię *Klasycyzm-Przełład-Prestiż*, recenzentka pisze: „Monografia [...] dra Bajera porządkuje, unowocześnia i poszerza źródłowo wiedzę o oświeceniowych przekładach dramaturgii francuskiej,” po czym dodaje: „[w]łącza [on także] do istniejącej literatury przedmiotu nowe zagadnienia oraz zjawiska tekstowe poprzednio nieegzaminowane.” Prof. Nowicka-Jeżowa podkreśliła także, iż na wysoką ocenę zasługuje „deklaracja zachowania ‘perspektywy historycznoliterackiej, bowiem perspektywa ta nie powinna [ona] być wygaszona ani uznana za wyczerpaną naukowo. Przeciwnie — zasługuje na kontynuację w wersjach unowocześnionych.” Profesor Nowicka-Jeżowa formułuje pewne zastrzeżenia co do sposobu potraktowania kontekstu barokowego w monografii dr. Bajera. Za dyskusyjne uważa „zaniechanie obserwacji indywidualnych preferencji autora”, w jej przekonaniu bowiem „oddala [to] z pola widzenia [jego własne] osiągnięcia twórcze. Uwagi te jednak zostały sformułowane na prawach dyskusji naukowej i w żaden sposób nie zmieniają jednoznacznie pozytywnej oceny dorobku Habilitanta.

Niedowierzenie, z jakim część środowiska przyjęła projekt Habilitanta, aby sporządzić „listę polskich przekładów tragedii Corneille'a i Racine'a w oświeceniu, a także zebra[ć] podstawow[e] informacj[e] dotyczące okoliczności ich powstania oraz pisarzy, spod których ręki wyszły”, Prof. Izabela Zatorska uważa za potwierdzenie konieczności powstania takiej syntezy. Ocenia ona książkę dra Bajera następująco: „Z pełną świadomością badacza operującego z twórczą swobodą różnymi metodologiami, dostosowanymi do kolejnych etapów, czy raczej «odślon» analizy, od geografii i komunikacji literackiej (*cultural studies*) wraca do retoryki i poetyki, by powrócić do studiowania obiegu literackich w sprzężeniu z genetyką tekstu. To lista odwołań dalece niekompletna, cechą Autora jest łączenie tradycyjnych, «historycznie poinformowanych» metodologii, z nowymi, stosowanymi z precyzją i ostrożnością”. Według Prof. Zatorskiej, świadczy to o dojrzałości i odpowiedzialności badawczej Habilitanta. Sprostął także dr Bajer, w ocenie recenzentki, temu konkretnemu zadaniu badawczemu, prezentując się poprzez swoją pracę jako pasjonat nauki oraz stawiając w swojej książce wiele intrygujących pytań, które „wielostronnie, ale też powściągliwie, z ostrożnością godną pochwały, ujmują kolejne zagadnienia.” „Wyczuwalna jest [także]

przyjemność”, pisze Prof. Zatorska, „jaką sprawia mu stawianie sobie kolejnych wyzwań, w postaci nowych lektur i horyzontów badawczych, które one otwierają, w postaci pytań zadawanych tekstom, czy nawet suspensów, budowanych w trakcie wywodu [...], nie tyle by go uatrakcyjnić, [...] ile by spotęgować uwagę czytelnika, mającego czujnie towarzyszyć Autorowi w jego eksploracji.” W efekcie, zauważa recenzentka, monografia dra Bajera „prowadzi do rewizji pojęć i odnowy metodologii badań historycznoliterackich”, a w aspekcie „teorii przekładu, uświadamia, ile zyskują refleksje translatologiczne przy zastosowaniu dynamicznych, realnych kontekstów społeczno-historycznych także do analizy przekładów artystycznych.”

Dr hab. Maja Pawłowska stwierdza, że monografia dr. Bajera jest oparta na podejściu badawczym, które cechuje „szerokość spojrzenia i dbałość o możliwie jak najdokładniejsze uchwycenie zależności istniejącymi pomiędzy utworem, bądź przekładem, a kontekstem społeczno-literackim czasów, w których powstał.” Recenzentka chwali także wrażliwość Habilitanta na niuanse przekładoznawstwa oraz jego wręcz detektywistyczną dociekliwość; stwierdza, że „dotarł [on] do sztuk wystawianych, bądź czytanych poza teatrem, do wypisów, do świadectw o deklamacji, do wzmianek w czasopismach”, co zaowocowało nie tylko wprowadzeniem „w krąg badań spolszczeń dotąd nieznanymi, lub mało zbadanych”, ale również licznymi korektami w dziedzinie ustaleń bibliograficznych. Prof. Pawłowska podkreśla także, jak ważna jest w badaniach przekładoznawczych otwartość umysłu, jaka cechuje Habilitanta. Inne — i wedle słów recenzentki, „drugorzędne” — uwagi dotyczące opiniowanej monografii dr Bajera odnoszą się do rozszerzenia przedstawionej bibliografii o cytowane w tekście współczesne źródła czy też do użycia archaizmów w dyskursie Habilitanta.

Prof. Piotr Urbański zauważa, że studia Habilitanta nad przekładami cechuje płynność, co najlepiej widać po sposobie, w jaki demaskuje on termin „prestiz”, mianowicie jako „splendor” i „omamienie” — ale także jako „funkcjonalną kategorię, dzięki której można opisać społeczne i literackie znaczenie utworów.” Taki sposób postrzegania przekładoznawstwa wpływa także na dynamikę pozostałych elementów stanowiących o istocie pracy Habilitanta, tj. literaturoznawstwa oraz np. ideologii czy retoryki. Chwali także „precyzyjnie obmyśloną” kompozycję samej monografii, w której z wielości pozornie różnych elementów tworzy się „jednolitą całość, wyczerpującą postawione przez autora problemy i pytania badawcze.” Poza tym prof. Urbański podkreśla erudycję Habilitanta, a także jego zdolność problematyzowania i konceptualizowania idei przekładu. W jego przekonaniu, „Wywody autora zawsze zmierzają do wyrazistych konkluzji, które umożliwiają spojrzenie na analizowany i interpretowany materiał procesualnie i całościowo, stąd przekraczają one swoją

wagę omawiany materiał i dają możliwość rozumienia dużo szerszej rzeczywistości literatury klasycystycznej w Polsce, w tym przemian, jakie dokonywały się w okresie porozbiorowym.”

Dr hab. Anna Kapuścińska-Jawara w swojej opinii zauważa, iż dr Bajer w zupełności zrealizował podjęte przez siebie postulaty badawcze — i uczynił to tyleż erudycyjnie, ile brawurowo, „radycznie usuwając wybiórczość oglądu pola badawczego” i dając czytelnikowi monografię „wprowadzającą trafne i funkcjonalne rozstrzygnięcia metodologiczne, rozumiejącą rolę hermeneutyki w badaniach nad przekładem, doceniającą rolę indywidualnych strategii twórczych i ich rezultaty, a co równie ważne — ujawniającą analityczną dojrzałość oraz literaturoznawczą akrybię Autora.” Tę konsekwencję w wypełnieniu zamiarów badawczych potwierdza, w przekonaniu dr hab. Jawary, struktura i zawartość pracy, która skłania wprost do przyjrzenia się innym nurtom i orientacjom niż te ujęte w monografii Habilitanta. Zdaniem dr hab. Kapuścińskiej Jawary, takie rozszerzenie zakresu pracy pokazałoby wyraźniej skalę podejmowanej w książce problematyki, która wymaga, by ciągle poszerzać dyskusję oraz obejmować nią szereg innych frapujących zagadnień takich jak np. sprawę realizacji programu *Bildung*, a co za tym idzie, powiązań między XIX-wiecznymi tekstami autorów jezuickich, tradycjami jezuickich *assertiones* a *Cydem* i innymi tragediami Corneille’a oraz ich polskimi refleksami.

3. Ocena pozostałego dorobku publikacyjnego i aktywności naukowej

Komisja bardzo wysoko oceniła także pozostałe prace dra Bajera i jego wielostronną aktywność naukową.

Prof. Nowicka-Jeżowa zwraca uwagę na znaczący dorobek naukowy Habilitanta, który, w jej ocenie, „potwierdza wysoką wartość studiów Habilitanta oraz ich znaczenie we współczesnej debacie naukowej.” Szczególnie ciekawy i wartościowy nurt wśród publikacji dra Bajera stanowią Jego prace poświęcone „szerokie[mu] spektrum problematyki dotyczącej [...] dramatu francuskiego oraz jego polskich przekładów i adaptacji.” Za bardzo interesujące uważa Recenzentka prace takie jak *Les contextes de la traduction. L'établissement de la tradition cornélienne en Pologne au tournant romantique: discours critique, pratiques, éditoriales, péri-textes*. Profesor Nowicka-Jeżowa docenia także dorobek popularyzatorski Habilitanta. W jej przekonaniu, na uwagę zasługuje działalność dra Bajera w ramach Dni Kultury Francuskiej i festiwalu teatralnego Kontrapunkt czy też „błyskotliwe eseje w programach oper Pucciniego, Verdiego, Moniuszki oraz liczne szkice pisane w ramach

współpracy z Narodowym Instytutem Fryderyka Chopina w Warszawie i Biurem Stanisława Moniuszki, publikowane na stronach internetowych i w „Ruchu Muzycznym”. Konkludując recenzję, Profesor Nowicka-Jeżowa Habilitanta uznaje za w pełni „dojrzałego badacza.”

Prof. Zatorska, odnosząc się do całościowo ujętego dorobku Habilitanta, na pierwszym miejscu wymienia spójność wynikającą z faktu, iż jako badacz dr Bajer porusza się w obrębie trzech zakresów: studiów nad literaturą dramatyczną, poetyki klasycyzmu i nieteatralnych gatunków literackich. Za najistotniejsze publikacje dowodzące komplementarności badań Habilitanta Prof. Zatorska uważa dwie edycje krytyczne: „*Andromach[ę]* w przekładzie XVII-wiecznym Stanisława Morsztyna, wydana w 2016 r. w Bibliotece Pisarzy Staropolskich IBL PAN (obok *Hipolita* tłumaczonego z Seneki, w opracowaniu Radosława Rusnaka), oraz *Trzy poetyki z czasów Richelieu* wydane w roku 2010 w prestiżowej kolekcji „Theatroteka” pod red. Dobrochny Ratajczakowej, zawierające elementy „składni wyobraźni”, zrekonstruowanej na potrzeby elit przez Jana Chapelaina, ks. d’Aubignaka i La Mesnardière’a. Recenzentka uważa także za interesujące dokonania przekładowe i popularyzatorskie Habilitanta na terenie teatru, w tym teatru muzycznego i opery oraz zwraca uwagę na program zajęć prowadzonych przez dra Bajera w szczecińskiej Akademii Sztuki od roku 2020: oprócz fonetyki francuskiej dla śpiewaków, Habilitant prowadził też „zajęcia ze scenopisania na Studiach Pisarskich (od 2021), pozwalające wykorzystać doświadczenia z pracy w teatrze”.

Wysoko ocenia dorobek Habilitanta także dr hab. Maja Pawłowska. Zauważa ona w pierwszym rzędzie, iż dr Bajer jest osobą bardzo aktywną naukowo: bierze udział w konferencjach, organizuje je, a także dba o umiędzynarodowienie swoich badań, publikując za granicą lub wydając angielskie i francuskie wersje swoich prac. Pracuje też w zespołach, co nie przeszkadza mu jednak w zachowaniu indywidualności badawczej, bowiem „na przedmiot analiz [...] wybiera zagadnienia lub postaci mało znane (lub wręcz nieznane) w naszym kraju. Podobnie jak Prof. Zatorska, dr hab. Pawłowska docenia wielowymiarowość zainteresowań Habilitanta, spójność jego badań, a także wzorową kompozycję jego prac. Uważa ona także, że dr Bajer „należy [...] do zdecydowanej mniejszości romanistów, nieograniczających swoich badań do jednej wybranej epoki literackiej oraz jednego kręgu kulturowego. Jest komparatystą w pełnym tego słowa znaczeniu [...] jest badaczem dojrzałym, samodzielny, systematycznie wzbogacającym swój dorobek naukowy od czasu uzyskania stopnia doktora”.

W opinii Prof. Urbańskiego, dorobek dr Bajera jest „dowodem niezwyklej wrażliwości metodologicznej Habilitanta, doskonale rozumiejącego, że badacz epok dawnych musi się zmierzyć z tym wszystkim, co przynoszą najnowsze propozycje i odnaleźć swoje miejsce pomiędzy tradycyjną filologią a nowoczesnością.” Prof. Urbański wymienia następnie pozycje

z dorobku dra Bajera dowodzące w sposób niezbity także rozpoznawalności Habilitanta w środowisku naukowym polskim i zagranicznym; są nimi, wedle niego m.in. publikacje w następujących czasopismach o zasięgu międzynarodowym: „Pamiętnik Literacki”, „Teksty Drugie”, „Symbolae Philologorum Posnaniensium”, „Journal of Eighteenth Century Studies”, „Pamiętnik Teatralny”, „Wiek Oświecenia”, „Ruch Literacki”, „Studia Romanica Posnaniensia”, „Terminus”, „Odrodzenie i Reformacja w Polsce.” Prof. Urbański podkreśla również, że Habilitant był wykonawcą merytorycznym w pięciu prestiżowych projektach naukowych (grantach) NPRH i ministerialnych projektach zamawianych. Uważa on ponadto, iż tak monografia, jak i dorobek dra Michała Bajera są wybitne i znacznie przekraczają (zarówno jakościowo, jak i ilościowo) ustawowe wymagania, sugeruje zatem wystąpienie o wyróżnienie dla Habilitanta.

Dr hab. Anna Kapuścińska-Jawara uważa, iż wykaz prezentowanych w postępowaniu osiągnięć naukowych dra Bajera jest imponujący, nie tylko ilościowo, ale przede wszystkim ze względu na ich wysoką jakość merytoryczną i metodologiczną. Dorobek ów jest także niezwykle szeroko zakrojony, ponieważ obejmuje m.in. zagadnienia przekładu, recepcji i adaptacji tekstów i realizacji dramaturgicznych od XVI do XIX wieku, a także ich retorykę oraz poetykę, z drugiej zaś strony — problematykę klasycyzmu w literaturach francuskiej i polskiej. Według dr hab. Jawary, zapewnia to dr. Bajerowi rozpoznawalność w środowisku literaturoznawczym, a także czyni go pożądanym członkiem zespołów badawczych czy uczestnikiem programów międzynarodowych oraz wykonawcą zadań recenzenckich.

4. Ocena aktywności dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzatorskiej

Członkowie Komisji wysoko ocenili także działalność dydaktyczną, organizacyjną i popularyzatorską Habilitanta. Poza sukcesami naukowymi ma on za sobą bogate i różnorodne doświadczenia dydaktyczne. Prowadził m.in. następujące zajęcia: język francuski na poziomie studiów licencjackich i magisterskich, ćwiczenia z przedmiotów literaturoznawczych w ujęciu propedeutycznym, scenopisanie na Studiach Pisarskich oraz wykłady na obu stopniach filologii romańskiej, a także wspomnianą już fonetykę francuską dla śpiewaków w szczecińskiej Akademii Sztuki. Zajęcia dra Bajera cieszą się wysokim uznaniem studentów. Te działania dydaktyczne, przeważnie o charakterze autorskim, uzupełniają jeszcze osiągnięcia w popularyzacji nauki prowadzone przez Habilitanta przy stałej współpracy z różnymi instytucjami. Dr Bajer zajmuje się także organizacją nauki, jest m.in. członkiem Rady Instytutu

Literatury i Nowych Mediów oraz uczestniczy w pracach różnych komisji i towarzystw naukowych. Habilitant zorganizował również trzy międzynarodowe konferencje naukowe i współpracuje jako popularyzator nauki z licznymi instytucjami kultury (np. Teatr Wielki, Opera Narodowa, Opera na Zamku).

5. Ocena kolokwium habilitacyjnego

Członkowie Komisji przebieg kolokwium habilitacyjnego ocenili bardzo pozytywnie, podkreślając interdyscyplinarną, atrakcyjną dyskursywność autoreferatu i erudycyjne przygotowanie Habilitanta. Prof. Nowicka-Jeżowa podkreśliła umiejętności zastosowania rozległej wiedzy Habilitanta do analizy stawianych problemów, jego twórcze i oryginalne myślenia, inspirowane pasją badawczą, otwartość intelektualną oraz umiejętności podejmowania dialogu. Prof. Hanusiewicz-Lavallee stwierdziła, że dr Bajer wykazał się zdolnością przedstawiania i syntetyzowania złożonych zagadnień, rozległą erudycją, umiejętnością prowadzenia wykładu. Odnosząc się do dorobku naukowego Habilitanta, Przewodnicząca Komisji podkreśliła, iż cechuje go konsekwencja, akrybia i wysokie standardy warsztatu filologicznego. Prof. Zatorska była pod wrażeniem wszechstronności Habilitanta, dr hab. Pawłowska zaś — jego dojrzałości i samodzielności naukowej. Dr hab. Kapuścińska-Jawara stwierdziła, iż kolokwium dra Bajera było imponujące, a prof. Urbański dodatkowo podkreślił opanowanie przez Habilitanta techniki wykładu akademickiego. Wszyscy członkowie zespołu sformułowali zatem zdecydowanie pozytywną ocenę odpowiedzi dra Bajera, uznanych za poprawne i rzetelne, a także o całego kolokwium.

6. Konkluzja

Wszyscy członkowie Komisji wyrazili uznanie dla bogatej działalności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej Habilitanta. Podkreślono jej interdyscyplinarny charakter, wynikający zarówno z kompetencji literaturoznawczych, jak i z doświadczenia płynącego z pracy na uniwersytecie oraz w Akademii Sztuki. Monografię *Klasycyzm, przekład, prestiż. Oświeceniowe spolszczenie tragedii Corneille'a i Racine'a (1740-1830) w perspektywie historycznoliterackiej*, przedstawioną jako główne osiągnięcie w postępowaniu habilitacyjnym, uznano za znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej literaturoznawstwo. Komisja uznała,

że osiągnięcia badawcze, dydaktyczne, organizacyjne i popularyzatorskie dr. Michała Bajera w pełni odpowiadają warunkom formalnym i merytorycznym stawianym kandydatom do stopnia doktora habilitowanego. W końcowej dyskusji przeprowadzonej na posiedzeniu Komisji w dniu 27 kwietnia 2023 roku pozytywna ocena wniosku Habilitanta, wyrażona wcześniej w recenzjach i opiniach, znalazła pełne potwierdzenie i uszczegółowienie.

Po przeprowadzeniu jawnego głosowania, zakończonego wynikiem: 7 głosów „za”, 0 „przeciw” oraz 0 „wstrzymujących się”, Komisja jednogłośnie podjęła uchwałę wyrażającą pozytywną opinię w sprawie wniosku dr. Michała Bajera o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie literaturoznawstwo. Wnioskowano także o wyróżnienie dla Habilitanta.

Przewodnicząca Komisji: prof. dr hab. Mirosława Hanusiewicz-Lavallee (KUL)

.....

Sekretarz Komisji: dr hab. Beata Zawadka, prof. US

.....